

• ד'ד'ד' •

י וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה׃ וּנִפְקַע יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַאֲזַל
 לְחָרוֹן יָם וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיֵּלֶן שָׁם כִּי-בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי
 הַמָּקוֹם וַיִּשֶׂם מְרֵאֲשֵׁתָיו וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא׃ וְעָרַע בְּאַתְרָא. וּבַת
 תָּמָן אָרִי עַל שְׁמֵשָׁא. וּנְסִיב מֵאֲבְנֵי אַתְרָא. וְשׁוּי אִיסְדוּהֵי. וּשְׁכִיב בְּאַתְרָא הַהוּא׃
 יב וַיַּחְלֵם וְהִנֵּה סֶלֶם מֻצָּב אֶרְצָה וְרֵאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה וְהִנֵּה
 מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ׃ וַחֲלֵם. וְהָא סוּלְמָא נְעִיץ בְּאַרְעָא.
 וְרִישִׁיה מְטִי עַד צִית שְׁמַיָא. וְהָא מִלְּאֲכֵי דִיִּי. סְלִקִין וּנְחַתִין בֵּיהּ׃ יג וְהִנֵּה יְהוָה
 נֹצֵב עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם אָבִיךָ וְאֱלֹהֵי יַעֲחָק
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לָךְ אֶתְנַנְּה וּלְזָרְעֶךָ׃ וְהָא יִקְרָא דִיִּי.
 מְעַתֵּד עֲלוּזְהֵי וַאֲמַר. אֲנָא יְיָ. אֱלֹהֵיה דְּאַבְרָהָם אָבוֹךָ. וְאֱלֹהֵיה דִּיעֲחָק. אַרְעָא. דְּאַתָּ
 שֹׁכֵב עָלֶיהָ. לָךְ אֶתְנַנְּה וּלְבִנְךָ׃ * יד וְהִיָּה זָרְעֶךָ כְּעַפְרַת הָאָרֶץ וּפְרִצְתָּ
 יַמָּה וְקִדְמָה וְצַפְנָה וְנִגְבָּה וְנִבְרָכוּ בְּךָ כָּל-מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה
 וּבְזָרְעֶךָ׃ וַיְהוֹן בְּנֵד סְגִיאוֹן כְּעַפְרָא דְאַרְעָא. וְתַתְּקֵר. לְמַעַרְבָא וּלְמִדְנָחָא וּלְצַפּוֹנָא
 וּלְדִרוּמָא. וַיִּתְּפָרְכוּן בְּדִילְךָ. כָּל זָרְעֵית אַרְעָא וּבְדִיל בְּנֵךְ׃ טו וְהִנֵּה אָנֹכִי עֹמֵךְ
 וְשֹׁמְרֵתִיךָ בְּכָל אֲשֶׁר-תֵּלֵךְ וְהִשְׁבַּתִּיךָ אֶל-הָאָדָמָה הַזֹּאת כִּי
 לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם-עָשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי לָךְ׃ וְהָא
 מִיּוֹמֵי בְּסַעֲדָד. וַאֲטַרְנֵךְ בְּכָל אֶתֶר דְּתַהֲדָד. וְאַתְּ יִבְנֵךְ. לְאַרְעָא הַדָּא. אָרִי לֹא אֶשְׁבַּקְנֵךְ.
 עַד דְּאַעֲבִיד. יָת דְּמִלְּלִית לָךְ׃

טז וַיִּקְרַן יַעֲקֹב מִשָּׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָבִן יִשׁ יְהוֹה בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי
 לא ידַעְתִּי: וְאַתָּעֵר יַעֲקֹב מִשִּׁנְתֶּיהָ. וְאָמַר. בְּקוֹשְׁטָא יִקְרָא דִּי. שְׂרִי בְּאַתְרָא
 הַדִּין. וְאֲנָא לֹא הוּיְתִי יַדְעֵי: יז וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מַה־נּוֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין
 זֶה בִּי אִם־בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם: וּדְחִיל וְאָמַר. מָא דְחִילוּ
 אַתְרָא הַדִּין. לִית דִּין אַתְרֵי הַדִּיוֹט. אֱלֹהִין אַתְרֵי דְרַעוּא בֵּיהּ מִן קָדָם יִי. וְדִין תְּרַע
 קְבִיל שְׁמַיָא: ☆ יח וַיִּשְׁכַּם יַעֲקֹב בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח אֶת־הָאֶבֶן אֲשֶׁר־שָׁם
 מִרְאֲשֵׁתוֹ וַיִּשֶׂם אֹתָהּ מִצֵּבָה וַיִּצַק שֶׁמֶן עַל־רֵאשָׁהּ: וְאִקְדִים יַעֲקֹב
 בְּצַפְרָא. וְנָסִיב יַת אַבְנָא דְשׁוּי אִיסְדוּהִי. וְשׁוּי יַתָּה קָמָא. וְאַרְיִק מִשְׁחָא עַל רֵישָׁהּ;
 יט וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־אֵל וְאוּלָם לוֹז שֵׁם־הָעִיר
 לְרֵאשֶׁנָּה: וַקְרָא. יַת שְׁמִיָּה דְאַתְרָא הַהוּא בֵּית אֵל. וּבְרַם. לוֹז שְׁמֵה דְקַרְתָּא
 מְלַקְדַּמְיוּ: כ וַיֵּדֶר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם־יְהִיָּה אֱלֹהִים עִמָּדִי
 וְשָׁמְרָנִי בַדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן־לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבְגָד
 לְלַבֵּשׁ: וְקָיִים יַעֲקֹב קָיִם לְמִימְרֵי. אִם יְהִי מִימְרָא דִּי בְּסַעְדִּי. וְיִטְרַנְנִי בְּאוֹרְחָא הַדָּא
 דְאַנָּא אֲזִיל. וַיִּתֵּן לִי לְחִים. לְמִיכַל וּכְסוּ לְמַלְבָּשׁ; כא וְשָׁבְתִי בְּשָׁלוֹם
 אֶל־בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי לְאֱלֹהִים: וְאַתּוּב בְּשָׁלוֹם לְבֵית אָבִי. וַיְהִי
 מִימְרָא דִּי. לִי לְאֱלֹהִים: כב וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר־שָׁמְתִי מִצֵּבָה יְהִי בֵּית
 אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר תִּתֵּן־לִי עֲשֵׂר אֲעִשְׂרֶנּוּ לָךְ: וְאַבְנָא הַדָּא. דְשׁוּיְתִי
 קָמָא. תְּהִי דְאִיְהִי פֶלַח עֲלֵה קָדָם יִי. וְכָל דְתַתִּין לִי. חַד מִן עֲשָׂרָא אַפְרִשְׁנִיָּה

קְדָמָה: ☆

ב (שני) כט א וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רַגְלָיו וַיֵּלֶךְ אֶרְצָה בְּנֵי־קְדָם: וְנָטַל יַעֲקֹב
 רַגְלוּהִי. וְאֲזַל לְאַרְעֵי בְנֵי מְדַנְחָא: ב וַיִּירָא וְהִנֵּה בְּאֵר בְּשָׂדֵה וְהִנֵּה־שָׁם
 שְׁלֹשָׁה עֶדְרֵי־עֶאן רְבָעִים עָלֶיהָ כִּי מִן־הַבְּאֵר הַהוּא יִשְׁקוּ
 הָעֶדְרִים וְהָאֶבֶן גְּדֹלָה עַל־פִּי הַבְּאֵר: וְחֹזָא וְהָא בִירָא בְּחַקְלָא. וְהָא תַמּוּן.
 תְּלַתָּא עֶדְרִין דְעֵן רְבִיעִין עֲלֵה. אַרְיִ מִן בִּירָא הַהִיא. מִשְׁקֵן עֶדְרֵיא. וְאַבְנָא רַבְתָּא עַל

פּוּמָא דְבִירָא:

ג וַנֶּאֱסְפוּ־שָׁמָּה כָּל־הָעֲדָרִים וַיִּגְלְלוּ אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר
 וְהִשְׁקוּ אֶת־הַצֹּאן וְהִשִּׁיבוּ אֶת־הָאֶבֶן עַל־פִּי הַבְּאֵר לְמַקְמָהּ׃
 ומתפנשין לתמן כל עדריא. ומגנדרין ית אבנא מעל פומא דבירא. ומשקן ית ענא.
 ומתיבין ית אבנא. על פומא דבירא לאתרה; ד וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אַחֵי
 מֵאִין אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ מִחָרָן אֲנִי חֲנוּי׃ וַאֲמַר לְהוּן יַעֲקֹב. אַחֵי מִנָּן אַתּוּן. וַאֲמְרוּ׃
 מִחָרָן אֲנַחְנָא; ה וַיֹּאמֶר לָהֶם הִידְעַתֶּם אֶת־לִבָּן בֶּן־נַחֲוֹר וַיֹּאמְרוּ
 יָד עָנוּ׃ וַאֲמַר לְהוּן. הִידְעַתּוּן ית לבן פר נחור. וַאֲמְרוּ יָדְעִינּוּ; ו וַיֹּאמֶר לָהֶם
 הַשְּׁלוֹם לוֹ וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם וְהִנֵּה רַחֵל בָּתּוֹ בָּאָה עִם־הַצֹּאֲן׃ וַאֲמַר
 לְהוּן הַשְּׁלוֹם לִיָּהּ. וַאֲמְרוּ שְׁלוֹם. וְהָא רַחֵל בְּרַתִּיָּהּ. אַתִּיא עִם עֲנָא; ז וַיֹּאמֶר הֵן
 עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא־עֵת הָאֶסֶף הַמְּקַנָּה הַשְּׁקוּ הַצֹּאֲן וּלְכוּ רְעוּ׃
 וַאֲמַר. הָא עוֹד יוֹמָא סָגִי. לָא עֲדָן לְמַכְנַשׁ בְּעִיר. אַשְׁקוּ עֲנָא וְאִזִּילוּ רְעוּ; ח וַיֹּאמְרוּ
 לָא נוּכַל עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל־הָעֲדָרִים וַיִּגְלְלוּ אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל
 פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאֲן׃ וַאֲמְרוּ לָא נְפוּל. עַד דִּיתְפַּנְשׁוּן כָּל עַדְרִיא.
 וַיִּגְנְדְרוּן ית אבנא. מעל פומא דבירא. ונשקי ענא; ט עוֹדְנוּ מְדַבֵּר עִמָּם
 וְרַחֵל א בָּאָה עִם־הַצֹּאֲן אֲשֶׁר לְאֲבִיָּהּ כִּי רָעָה הָוָא׃ עַד דְּהוּא מְמַלִּיל
 עִמָּהוּן. וְרַחֵל אַתָּת. עִם עֲנָא דְלֵאבֹוּהָא. אַרִי רְעִיתָא הִיא; י וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה
 יַעֲקֹב אֶת־רַחֵל בֵּת־לִבָּן אַחֵי אִמּוֹ וְאֶת־צֹאֲן לִבָּן אַחֵי אִמּוֹ וַיֵּגֶשׁ
 יַעֲקֹב וַיִּגַּל אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וַיִּשֶׁק אֶת־צֹאֲן לִבָּן אַחֵי
 אִמּוֹ׃ וְהוּא. כַּד חָזָא יַעֲקֹב ית רחל. בֵּת לִבָּן אַחוּהָא דְאִמִּיָּהּ. וַיֵּת עֲנָא דְלִבָּן אַחוּהָא
 דְאִמִּיָּהּ. וקריב יעקב. וַיִּגְנְדֵר ית אבנא מעל פומא דבירא. וַאֲשְׁקִי ית ענא דלִבָּן
 אַחוּהָא דְאִמִּיָּהּ; יא וַיִּשֶׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל וַיִּשָּׂא אֶת־קִלּוֹ וַיִּבְדֵּ׃ וַנִּשִּׁיק יַעֲקֹב
 לְרַחֵל. וְאָרִים ית קליה ובכא; יב וַיִּגַּד יַעֲקֹב לְרַחֵל כִּי אַחֵי אֲבִיָּהּ הוּא
 וְכִי בֶן־רַבְקָה הוּא וְתַרְזֵן וְתַגִּד לְאֲבִיָּהּ׃ וְחֹוֵי יַעֲקֹב לְרַחֵל. אַרִי כַּד אַחַת

אַבוּהָא הוּא. וְאָרִי כַּד רַבְקָה הוּא. וְרַהֲטַת וְחֹוִיָּאת לְאֲבוּהָא;

יג ויהי כשמע לבן את שמע | יעקב בן-אחתו וירץ לקראתו
 ויחבק-לו וינשק-לו ויביאהו אל-ביתו ויספר ללבן את
 כל-הדברים האלה: והוה כד שמע לבן. ית שמע יעקב בר אחתיה. ורהט
 לקדמותיה וגפיה ליה ונשיק ליה. ואעליה לביתיה. ואשתעי ללבן. ית כל פתגמא
 האלין יד ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש
 ימים: ואמר ליה לבן. ברם. קריבי ובשרי את. ויתיב עמיה ירח יומין; טו ויאמר
 לבן ליעקב הכי-אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה-
 משכרתך: ואמר לבן ליעקב. המדאחי את. ותפלחנני מגן. חו לי מא אגרד;
 טז וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל: וללבן
 תרתין בנן. שום רבתא לאה. ושום זעירתא רחל; יז ועיני לאה רבות ורחל
 היתה יפת-תאר ויפת מראה: ועיני לאה יאין. ורחל הות. שפידא בריוא
 ויאיא בחזוא;

(שלישי) יח ויאהב יעקב את-רחל ויאמר אעבדך שבע שנים
 ברחל בתך הקטנה: ורחים יעקב ית רחל. ואמר. אפלחנד שבע שנין. ברחל
 ברתך זעירתא; יט ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה
 לאיש אחר שבה עמד; י ואמר לבן. טב דאפתין יתה לך. מדאפתין יתה לגבר
 אחרן. תיב עמי כ ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו
 כימים אחדים באהבתו אתה: ופלה יעקב. ברחל שבע שנין. והוו בעינוהי
 כיומין זעירין. בדרחים יתה; כא ויאמר יעקב אל-לבן הבנה את-אשתי
 כי מלאו ימי ואבואה אל-יה: ואמר יעקב ללבן הב ית אתתי. ארי שלימו
 יומי פולחני. ואיעול לותה; כב ויאסף לבן את-כל-אנשי המקום ויעש
 משתה: וכנש לבן. ית כל אנשי אתרא ועבד משתא; כג ויהי בערב ויקח
 את-לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אל-יה: והוה ברמשא. ודבר ית
 לאה ברתייה. ואעיל יתה לותיה. ועל לותה; כד ויתן לבן לה את-זלפה
 שפחתו ללאה בתו שפחה: ויהב לבן לה. ית זלפה אמתייה. ללאה ברתייה
 לאמהו;

כה ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית
 לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני והנה בצפרא והא היא
 לאה ויאמר ללבן מא דא עבדת לי הלא ברחל פלחית עמך ולמא שקרת בני
 כו ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני
 הבכיר ה: ויאמר לבן לא מתעבד כן באתרנא למתן זעירתא קדם רפתא;
 כז מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד
 עמדי עוד שבע שנים אחרות: אשלים שבועתא דדא ונתין לך אף ית
 דא בפולחנא דתפלח עמי עוד שבע שנין אחרנין; כח ויעש יעקב כן ומלא
 שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה: ועבד יעקב כן ואשלים
 שבועתא דדא ויהב ליה ית רחל ברתיה ליה לאתו; כט ויתן לבן לרחל בתו
 את בלהה שפחתו לה לשפחה: ויהב לבן לרחל ברתיה ית בלהה
 אמתיה לה לאמהו; ל ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה
 ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות: ועל אף לות רחל ורחים אף ית
 רחל מלאה ופלח עמיה עוד שבע שנין אחרנין; ג לא וירא יהוה כי שנואה
 לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה: וחוץ יי ארי שנואתא לאה ויהב
 לה עדוי ורחיל עקרא; לב ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן
 כי אמרה כי ראה יהוה בעיני כי עתה יאהבני אישי: ועדיאת
 לאה וילידת בר וקרת שמיא ראובן ארי אמרת ארי גלי קדם יי עלפני ארי כען
 ירחמני בעלי; לג ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה
 כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון:
 ועדיאת עוד וילידת בר ואמרת ארי שמיע קדם יי ארי שנואתא אנא ויהב לי אף
 ית דין וקרת שמיא שמעון; לד ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה
 הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על-כן
 קרא שמו לוי: ועדיאת עוד וילידת בר ואמרת הווא זמנא יתחבר לי בעלי
 ארי וילידית ליה תלתא בנין על כן קרא שמיא לוי; לה ותהר עוד ותלד בן
 ותאמר הפעם אודה את יהוה על-כן קראה שמו יהודה
 ותעמד מלדת: ועדיאת עוד וילידת בר ואמרת הווא זמנא אודי קדם יי על

כז. קרת שמיא יהודה וקמת מלמילד;

לֹא וַתֵּרֶא רַחֵל כִּי לֹא יֵלְדָה לְיַעֲקֹב וַתִּקְנֶנָּה רַחֵל בְּאֶחָתָהּ
 וַתֹּאמֶר אֶל-יַעֲקֹב הִבֵּה-לִי בָנִים וְאִם-אֵין מִתָּה אֲנִי וְחַזַּת רַחֵל.
 אֲרִי לֹא יֵלִידָת לְיַעֲקֹב. וַקְּנִיאת רַחֵל בְּאֶחָתָהּ. וַאֲמַרְת לְיַעֲקֹב הִב לִי בְנִין. וְאִם לֹא
 מִיְתָא אָנָּה: ב וַיִּחַר-אַף יַעֲקֹב בְּרַחֵל וַיֹּאמֶר הֲתַחַת אֱלֹהִים אֲנִי
 אֲשֶׁר-מִנַּע מִמֶּךָ פְּרִי-בֶטֶן: וַתִּקְרֵף רוּגְזָא דְיַעֲקֹב בְּרַחֵל. וַאֲמַר. הֲמִנִי אַת
 בָּעִיָּא הָלֹא מִן קָדָם יי תִּבְעֹן. דְּמִנַּע מִנֶּיךָ וּלְדָא דְּמַעִין: ג וַתֹּאמֶר הֲנִי אִמְתִּי
 בְּלֶהָה בָּא אֵלַיָּה וְתִלְדַּ עַל-בְּרָכִי וְאִבְנֶה גַם-אֲנִי מִמְּנָה:
 וַאֲמַרְתָּ. הָא. אִמְתִּי בְּלֶהָה עוֹל לְוֹתָהּ. תִּלְדַּ וְאָנָּה אֲרִבִּי. וְאַתְּבְּנִי אֶף אָנָּה מִנָּה;
 ד וַתִּתֵּן-לוֹ אֶת-בְּלֶהָה שְׂפַחַתָּהּ לְאִשָּׁה וַיִּבֵּא אֵלַיָּה יַעֲקֹב: וַיִּהְיֶת
 לִיָּהּ. יֵת בְּלֶהָה אִמְתָּהּ לְאִתּוּן. וְעַל לְוֹתָהּ יַעֲקֹב: ה וַתִּהְיֶה בְּלֶהָה וְתִלְדַּ לְיַעֲקֹב
 בֶּן: וְעַדִּיאת בְּלֶהָה. וַיֵּלִידָת לְיַעֲקֹב בֶּרֶ: וַתֹּאמֶר רַחֵל דְּנָנִי אֱלֹהִים וְגַם
 שָׁמַע בְּקִלִּי וַיִּתֵּן-לִי בֶן עַל-בֶּן קָרְאָה שְׁמוֹ דָּן: וַאֲמַרְת רַחֵל דְּנָנִי יי.
 וְאֶף קָבִיל צְלוֹתִי. וַיִּהְיֶה לִי בֶרֶ. עַל בֶּן. קָרְת שְׁמִיָּה דָּן: וַתִּהְיֶה עוֹד וְתִלְדַּ
 בְּלֶהָה שְׂפַחַת רַחֵל בֶּן שְׁנַי לְיַעֲקֹב: וְעַדִּיאת עוֹד. וַיֵּלִידָת. בְּלֶהָה אִמְתָּהּ
 דְּרַחֵל. בֶּר תַּנְנִן לְיַעֲקֹב: ח וַתֹּאמֶר רַחֵל נִפְתּוּלִי אֱלֹהִים | נִפְתַּלְתִּי
 עִם-אֶחָתִּי גַם-יִכְלְתִּי וְתִקְרָא שְׁמוֹ נִפְתָּלִי: וַאֲמַרְת רַחֵל. קָבִיל בְּעוֹתִי
 יי בְּאִתְחַנְּנוֹתִי בְּצְלוֹתִי. חֲמִידִית דִּיהִי לִי וְלֹד בְּאֶחָתִּי וְאֶף אֶתִּיָּהִיב לִי. וְקָרְת שְׁמִיָּה
 נִפְתָּלִי: ט וַתֵּרֶא לְאִהָּ כִּי עֹמְדָה מְלַדָּת וַתִּקַּח אֶת-זֹלְפָּה שְׂפַחַתָּהּ
 וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְיַעֲקֹב לְאִשָּׁה: וְחַזַּת לְאִהָּ. אֲרִי קַמַת מְלַמִּילַד. וּדְבַרְת יֵת
 זֹלְפָּה אִמְתָּהּ. וַיִּהְיֶת יָתָהּ. לְיַעֲקֹב לְאִתּוּן: י וַתִּלְדַּ זֹלְפָּה שְׂפַחַת לְאִהָּ
 לְיַעֲקֹב בֶּן: וַיֵּלִידָת. זֹלְפָּה. אִמְתָּהּ דְּלֵאָה לְיַעֲקֹב בֶּר: יא וַתֹּאמֶר לְאִהָּ בְּגַד
 וְתִקְרָא אֶת-שְׁמוֹ גָּד: וַאֲמַרְת לְאִהָּ אֶתָּא גָּד. וְקָרְת יֵת שְׁמִיָּה גָּד: יב וַתִּלְדַּ
 זֹלְפָּה שְׂפַחַת לְאִהָּ בֶּן שְׁנַי לְיַעֲקֹב: וַיֵּלִידָת. זֹלְפָּה אִמְתָּהּ דְּלֵאָה. בֶּר
 תַּנְנִן לְיַעֲקֹב: יג וַתֹּאמֶר לְאִהָּ בְּאֲשְׁרֵי כִּי אֲשֶׁרוּנִי בָנוֹת וְתִקְרָא
 אֶת-שְׁמוֹ אֲשֶׁר: וַאֲמַרְת לְאִהָּ. תּוּשְׁבְחָא הָוֹת לִי. אֲרִי בְּכִין יִשְׁבְּחוּנִי נְשִׂאָה.

וְקָרְת יֵת שְׁמִיָּה אֲשֶׁר;

ד (רביעי) יד וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן בְּיָמָיו קְצִיר־חֲטִיִּם וַיִּמְצָא דֹדָאִים
בַּשָּׂדֶה וַיָּבֵא אֹתָם אֶל־לֵאָה וַתֹּאמֶר רַחֵל אֶל־לֵאָה תְּנִי־נָא
לִי מִדֹּדָאֵי בְנֶיךָ: וַאֲזַל רְאוּבֵן בְּיוֹמֵי חֶצֶד חֲטִיִּן. וְאַשְׁפַּח יַבְרוּחִין בְּחֻקְלָא. וְאִיתִי
יְתִהוֹן. לְלֵאָה אַמְיָה. וְאָמְרַת רַחֵל לְלֵאָה. הֲבִי כְעַן לִי. מִיַּבְרוּחֵי דְבְרִיד; טו וַתֹּאמֶר
לָּהּ הִמְעַט קִחְתְּךָ אֶת־אִישִׁי וְלִקְחַת גַּם אֶת־דֹּדָאֵי בְנֵי וַתֹּאמֶר
רַחֵל לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה תַּחַת דֹּדָאֵי בְנֶיךָ: וְאָמְרַת לָהּ. הֲזַעִיר
דְּדַבְרַת יְת בַּעֲלִי. וְתַסְבִּין. אַף יְת יַבְרוּחֵי דְבְרִי. וְאָמְרַת רַחֵל. כִּכִּין יִשְׁכּוּב עִמָּךְ
בְּלַיְלָא. חֲלָף יַבְרוּחֵי דְבְרִיד; טז וַיָּבֵא יַעֲקֹב מִן־הַשָּׂדֶה בְּעָרֵב וַתֵּצֵא
לֵאָה לְקִרְאָתוֹ וַתֹּאמֶר אֵלָי תָּבוֹא כִּי שָׂכַר שְׂכָרְתִּיךָ בְּדֹדָאֵי
בְנֵי וַיִּשְׁכַּב עִמָּה בַּלַּיְלָה הַזֶּה: וְעַל יַעֲקֹב מִן חֻקְלָא בְּרַמְשָׁא. וּנְפַקַת לֵאָה
לְקַדְמוּתִיהָ. וְאָמְרַת לוֹתִי תִיעוֹל. אֲרִי מִיָּגֵר אֲגַרְתְּךָ. בְּיַבְרוּחֵי דְבְרִי. וְשָׁכִיב עִמָּה
בְּלַיְלָא הוּא; יז וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶל־לֵאָה וַתֵּהָר וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֶּן
חַמִּישִׁי: וְקָבִיל יְיָ צְלוֹתָהּ דְּלֵאָה. וְעַדִּיאַתָּ. וַיִּלְדַּת לְיַעֲקֹב בַּר חַמִּישִׁי
יח וַתֹּאמֶר לֵאָה נָתַן אֱלֹהִים שְׂכָרִי אֲשֶׁר־נָתַתִּי שִׁפְחָתִי לְאִישִׁי
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ יִשְׁשַׁכָּר: וְאָמְרַת לֵאָה. יְהִי יְיָ אֲגָרִי. דִּיהִבִּית אַמְתִּי לְבַעֲלִי.
וּקְרַת שְׁמִיָּה יִשְׁשַׁכָּר; יט וַתֵּהָר עוֹד לֵאָה וַתֵּלֶד בֶּן־שְׁשִׁי לְיַעֲקֹב:
וְעַדִּיאַת עוֹד לֵאָה. וַיִּלְדַּת בַּר שְׁתִּיתָאֵי לְיַעֲקֹב; כ וַתֹּאמֶר לֵאָה זְבַדְנִי
אֱלֹהִים | אֲתִי זְבַד טוֹב הַפַּעַם יִזְבְּלֵנִי אִישִׁי כִּי־יִלְדֵתִי לוֹ שְׁשָׁה
בָּנִים וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ זְבֻלוֹן: וְאָמְרַת לֵאָה. יְהִי יְיָ יִתִּיָּה לִי חוֹלֵק טָב.
הָדָא זְמַנָּא יְהִי מְדוּרִיָּה דְּבַעֲלִי לוֹתִי. אֲרִי יִלְדִית לִיָּה שְׁתָּא בְּנִין. וּקְרַת יְת שְׁמִיָּה
זְבֻלוֹן; כא וְאַחַר יִלְדָה בֵּת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ דִּינָה: וּבִתָּר כֹּן יִלְדַת
בְּרַתָּא. וּקְרַת יְת שְׁמָהּ דִּינָה; כב וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־רַחֵל וַיִּשְׁמַע אֲלֶיהָ
אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת־רַחְמָהּ: וְעַל דּוּכְרָנָה דְּרַחֵל קָדָם יְיָ. וְקָבִיל צְלוֹתָהּ יְיָ.
וַיְהִי לָהּ עַדוּן; כג וַתֵּהָר וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת־חֲרָפְתִּי:
וְעַדִּיאַת וַיִּלְדַת בַּר. וְאָמְרַת. כִּנָּשׁ יְיָ יְת חֲסַדִּי; כד וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יוֹסֵף
לְאָמֹר יוֹסֵף יְהוֹה לִי בֶּן אַחֲרַי: וּקְרַת יְת שְׁמִיָּה. יוֹסֵף לְמִימְרָ. יוֹסֵף יְיָ לִי

ה כה ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה אל מקומי ולא רצי ויהוה בד ילדת רחל ית יוסף. ואמר יעקב ללבן. שלחני ואהדך לאתרי ולא רעני כו תננה את נשתי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה פי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך: הב ית נשתי וית בני. דפלחית יתך. בהון ואיזיל. ארי את ידעת. ית פולחני דפלחתיך; כו ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך: ואמר ליה לבן. אם פענ אשפחית רחמינ בעיניך. נסיתי. וברכני יי בדילך;

(חמישי) כח ויאמר נקבה שכרך עלי ואת נה: ואמר. פריש אגרך. עלי ואתיך; כט ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי: ואמר ליה. את ידעת. ית דפלחתיך. וית. דהוה בעירך עמי; ל כפי מעט אשר היה לך לפני ויפריץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לבית: ארי. זעיר דהוה לד קדמי ותקיף לסגי. ובריד יי. יתך בדילי. וכענ. אמתי. אעביד אף אנא לביתך; לא ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמר: ואמר מא אתיך לד. ואמר יעקב לא תתן לי מדעם. אם תעביד לי פתגמא הדין. אתוב. ארעי ענד אטר; לב אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שנה ונקד וטלוא וכל שנה חום בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכר: אעבר בכל ענד יומא דין. אעדי מתמן. כל אמר נמור ורקוע. וכל אמר שחום באמריא. ורקוע ונמור בעזיאי. ויהי אגרי; לג וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחום בכשבים גנוב הוא אתי: ותסהיד עלי זכותי ביום מחר. ארי תיעול על אגרי קדמד. כל דליתוהי נמור ורקוע בעזיאי. ושחום באמריא. גנובא הוא עמי; לד ויאמר לבן הן לו יהי כדברך: ואמר לבן ברם. לוי יהי

בפתגמד;

לַה וַיִּסַּר בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הַתִּישִׁים הָעֶקְדִים וְהַטְּלָאִים וְאֵת
 כָּל־הָעֵזִים הַנִּקְדָּוֹת וְהַטְּלָאֹת כָּל אֲשֶׁר־לָבֶן בּוֹ וְכָל־חֹם
 בַּכְּשָׁבִים וַיִּתֵּן בְּיַד־בְּנָיו: וְאֶעֱדִי בַּיּוֹמָא הַהוּא יֵת תִּישָׁא רְגוּלָא וּרְקוּעָא.
 וַיֵּת כָּל עֵזָא נְמוּרְתָא וּרְקוּעָתָא. כָּל דְּחִיּוּר בִּיה. וְכָל דְּשַׁחֹם בְּאַמְרֵיא. וַיְהִי בְּיַד
 בְּנוֹהֵי לוֹ וַיִּשְׂם דְּרָךְ שְׁלֹשָׁת יָמִים בֵּינוּ וּבֵין יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב רָעָה
 אֶת־צֹאן לָבֶן הַנּוֹתָרָת: וְשׂוּי. מֵהַלְד תְּלַתָּא יוֹמִין. בִּינוֹהֵי וּבֵין יַעֲקֹב. וַיַּעֲקֹב.
 רָעִי. יֵת עֲנָא דְלָבֶן דְּאַשְׁתְּאַרְא; לוֹ וַיִּקַּח־לוֹ יַעֲקֹב מִקָּל לְבָנָהּ לַח וְלוֹז
 וְעַרְמוֹן וַיַּפְצִל בָּהֶן פְּצָלוֹת לְבָנוֹת מַחֲשָׁף הַלָּבֶן אֲשֶׁר עַל־
 הַמְּקָלוֹת: וְנָסִיב לֵיה יַעֲקֹב. חֲטָרִין דְּלָבֶן. רְטִיבִין וּדְלוּ וְדִלּוּב. וְקִלְיָ בְּהוֹן
 קִלְפִין חִיּוּרִין. קִלוּף חִיּוּר. דְּעַל חֲטָרֵיא; לַח וַיִּצַּג אֶת־הַמְּקָלוֹת אֲשֶׁר פְּצָל
 בְּרֵהֲטִים בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר תָּבֵאן הַצֹּאן לְשָׂתוֹת לְנִכַּח
 הַצֹּאן וַיַּחְמְנָה בְּבֹאֵן לְשָׂתוֹת: וְדַעִין. יֵת חֲטָרֵיא דְקִלְיָ. בְּרִטְיָ אֶתְר בֵּית
 שְׁקִיא דְמַיָּא. אֶתְר דְּאֶתִין עֲנָא לְמִשְׁתֵּי לְקַבְּלָהוֹן דְּעֲנָא. וּמִתִּיחְמוֹן בְּמִיתִיהוֹן לְמִשְׁתֵּי;
 טל וַיִּתְחַמוּ הַצֹּאן אֶל־הַמְּקָלוֹת וַתִּלְדֵּן הַצֹּאן עֶקְדִים נְקָדִים
 וְטְלָאִים: וְאֶתִיחְמָא עֲנָא בְּחֲטָרֵיא. וַיִּלְדֵּן עֲנָא. רְגוּלִין נְמוּרִין וּרְקוּעִין;
 מ וְהַכְּשָׁבִים הִפְרִיד יַעֲקֹב וַיִּתֵּן פְּנֵי הַצֹּאן אֶל־עֶקֶד וְכָל־חֹם
 בְּצֹאן לָבֶן וַיִּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבָדוֹ וְלֹא שָׂתָם עַל־צֹאן לָבֶן:
 וְאַמְרֵיא אֶפְרִישׁ יַעֲקֹב. וַיְהִי. בְּרִישׁ עֲנָא כָּל דְּרְגוּל. וְכָל דְּשַׁחֹם בְּעֲנָא דְלָבֶן. וְשׂוּי
 לֵיה עֲדָרִין בְּלַחֲדוּדָהֵי. וְלֹא עֲרִיבְנוֹן עִם עֲנָא דְלָבֶן; מֵא וְהָיָה בְּכָל־יַחַם הַצֹּאן
 הַמְּקָשְׂרוֹת וְשֵׁם יַעֲקֹב אֶת־הַמְּקָלוֹת לְעֵינֵי הַצֹּאן בְּרֵהֲטִים
 לְיַחְמְנָה בַּמְּקָלוֹת: וְהוּי. בְּכָל עֲדָן דְּמִתִּיחְמוֹן עֲנָא מְבַכְּרָתָא. וּמִשׂוּי יַעֲקֹב יֵת
 חֲטָרֵיא. לְעֵינֵי עֲנָא בְּרִטְיָ. לְיַחְמוּתָהוֹן בְּחֲטָרֵיא; מֵב וּבְהַעֲטִיף הַצֹּאן לֹא
 יִשִּׁים וְהָיָה הַעֲטָפִים לְלָבֶן וְהַקְּשָׁרִים לְיַעֲקֹב: וּבְלִקִּישׁוֹת עֲנָא לֹא
 מְשׂוּי. וְהוֹן לְקִישָׁא לְלָבֶן. וּבְכִירֵיא לְיַעֲקֹב; מֵג וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד
 וַיְהִי־לוֹ צֹאן רַבּוֹת וּשְׂפָחוֹת וְעֲבָדִים וּגְמָלִים וַחֲמֹרִים: וַתִּקְרַף
 גְּבָרָא לַחֲדָא לַחֲדָא. וְהוּוּ לֵיה עֵן סְגִיָּאן. וְאַמְהוֹן וְעַבְדִּין. וּגְמִלִין וַחֲמֹרִין;

לא א וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה: ושמע ית פתגמי בני לבן דאמרו. נסיב יעקב. ית כל דלאבונא. ומדלאבונא. קנא. ית כל נכסא האליו; ב וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו פתמול שלשום: וחזא יעקב ית סבר אפי לבן. והא ליתגון. עמיה כמאתמלי ומדקמוהי; ג ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך: ואמר יי ליעקב. טוב. לארע אבהתך ולילדותך. ויהי מימרי

בסעוד;

ד וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל-עאנו: ושלח יעקב. וקרא לרחל וללאה. לחקלא לות עניה; ה ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי איננו אלי פתמל שלשם ואלהי אבי היה עמדי; וואמר להון. חזי אנא ית סבר אפי אבוכון. ארי ליתגון עמי כמאתמלי ומדקמוהי. ואלהיה דאפא. הוה בסעדי; ו ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי את אביכון: ואתין ידעתין. ארי בכל חילי. פלחית ית אבוכון; ז ואביכון התל בי והחלף את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו אלהים להרע עמדי; ואבוכון שקר בי. ואשני ית אגרי עשר זמני. ולא שבקיה יי. לאבאשא עמי; ח אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל העצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל העצאן עקדים: אם כה יהוה אמר. נמורין יהי אגרד. וילדו כל ענא נמורין. ואם כה יהוה אמר. רגולין יהי אגרד. וילדו כל ענא רגולין; ט ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתן לי: ואפריש יי. מן בעירא דאבוכון ויהב לי

וַיְהִי בַעַת יַחַם הַצֵּאן וַאֲשָׁא עֵינַי וַאֲרָא בַחֲלוֹם וְהִנֵּה הָעֵתָדִים
 הָעֲלִים עַל-הַצֵּאן עֲקָדִים נִקְדִים וּבְרָדִים: וְהוּהוּ. בְּעֵדֵן דְּאֵתִיחְמָא עֲנָא.
 וּזְקִפִית עֵינַי. וְחִזִּית בַּחֲלֻמָא. וְהָא תִישָׂא דְסֻלְקִין עַל עֲנָא. רְגוּלִין נְמוּרִין וּפְצִיחִין;
 יֵא וַיֹּאמֶר אֵלַי מִלְּאֲדָה הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם יַעֲקֹב וַאֲמַר הִנְנִי: וַאֲמַר
 לִי. מִלְּאֲכָא דִינִי. בַּחֲלֻמָא יַעֲקֹב. וַאֲמַרִית הָאֲנָא; יב וַיֹּאמֶר שָׂא-נָא עֵינֶיךָ
 וּרְאֵה כָּל-הָעֵתָדִים הָעֲלִים עַל-הַצֵּאן עֲקָדִים נִקְדִים וּבְרָדִים כִּי
 רָאִיתִי אֶת כָּל-אֲשֶׁר לְבֶן עֵשָׂה לְךָ: וַאֲמַר. זְקוּף כְּעֵן עֵינְךָ וְחִזִּי כָּל
 תִישָׂא דְסֻלְקִין עַל עֲנָא. רְגוּלִין נְמוּרִין וּפְצִיחִין. אַרְי גְּלִי קְדָמִי. יתָּ. כָּל דְּלִבְּן עֲבִיד
 לְךָ; יג אֲנֹכִי הָאֵל בֵּית-אֵל אֲשֶׁר מְשַׁחַת שֵׁם מִצְבֵּה אֲשֶׁר נִדְרַתָּ
 לִי שֵׁם נֶדֶר עֲתָה קוּם יֵצֵא מִן-הָאָרֶץ הַזֹּאת וְשׁוּב אֶל-אָרֶץ
 מוֹלְדֹתֶךָ: אֲנָא אֱלֹהָא דְאֵתְגְּלִיתִי עֲלֶיךָ בְּבֵית אֵל. דְּמִשְׁחַתָּא תַּמָּן קָמָא. דְּקִימַתָּא
 קְדָמִי. תַּמָּן קִים. כְּעֵן. קוּם פּוֹק מִן אֶרֶעָא הַדָּא. וְתוּב לְאָרֶע יִלְדוּתְךָ; יד וְתַעֲן רַחֵל
 וְלֵאָה וְתֵאמְרֵנָה לוֹ הֲעוֹד לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּבֵית אָבִינוּ: וְאֵתִיבַת
 רַחֵל וְלֵאָה. וַאֲמַרָא לִיהָ. הֲעוֹד לָנָא. חוֹלֶק וְאַחְסָנָא בְּבֵית אָבוּנָא; טו הֲלוֹא
 נִבְרִיֹת נַחֲשָׁבְנוּ לוֹ כִּי מְכַרְנוּ וַיֹּאכַל גַּם-אֹכּוֹל אֶת-כֶּסֶפְנוּ: הֲלֹא
 נּוֹכַרְאֵן. אֵתִחְשַׁבְנָא לִיהָ אַרְי זַבְנָנָא. וַאֲכַל אַף מִיכַל יֵת כֶּסֶפְנָא; טז כִּי כָּל-הָעֵשֶׂר
 אֲשֶׁר הֵצִיל אֱלֹהִים מֵאֲבִינוּ לָנוּ הוּא וּלְבָנֵינוּ וְעֲתָה כָּל אֲשֶׁר
 אָמַר אֱלֹהִים אֵלֶיךָ עֲשֵׂה: אַרְי כָּל עוֹתְרָא. דְּאַפְרִישׁ יי מֵאָבוּנָא. דִּילְנָא הוּא
 וּדְבַנְנָא. וּכְעֵן. כָּל דְּאָמַר יי. לְךָ עֲבִיד;

ז (ששי) יז וַיִּקָּם יַעֲקֹב וַיֵּשָׂא אֶת־בָּנָיו וְאֶת־נָשָׁיו עַל־הַגְּמָלוֹתִים׃
 וְקָם יַעֲקֹב. ונטל ית בנוהי וית נשוהי על גמליא; יח וַיִּנְהַג אֶת־כָּל־מִקְנֵהוּ
 וְאֶת־כָּל־רֶכֶשׁוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ מִקְנֵה קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפַדְן אֲרָם
 לָבוֹא אֶל־יִצְחָק אָבִיו אֶרְצָה כְּנָעַן׃ ודבר (ס"א ודבר) ית כל גיתוהי. וית
 כל קניניה דקנא. גיתוהי וקניניה. דקנא בַּפְּדֵן אֲרָם. למיתי. לות יצחק אבוהי לארעא
 דכנען; יט וּלְבָן הַלֵּךְ לַגִּזּוֹ אֶת־צֵאֲנוֹ וַתִּגְנֹב רַחֵל אֶת־הַתְּרָפִים
 אֲשֶׁר לְאָבִיהָ׃ ולבן אזל. למגזו ית עניה. ונסיבת רחל. ית צלמניא דלאבוהא;
 כ וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת־לֵב לְבָן הָאֲרָמִי עַל־בְּלִי הַגִּיד לוֹ כִּי בֵרַח
 הוּא׃ וכסי יעקב. מן לבן ארמאה. על דלא חוי ליה. ארי אזיל הוא; כא וַיְבָרַח
 הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיִּקָּם וַיַּעֲבֹר אֶת־הַנָּהָר וַיֵּשֶׁם אֶת־פָּנָיו הַר
 הַגְּלָעָד׃ ואזל הוא וכל דליה. וקם ועבר ית פרת. ושוי ית אפוהי לטורא דגלעד;
 כב וַיִּגַּד לְלֵבָן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בֵרַח יַעֲקֹב׃ ואתחוא ללבן ביומא
 תליתאה. ארי אזל יעקב; כג וַיִּקַּח אֶת־אָחִיו עִמּוֹ וַיְרַדְּף אַחֲרָיו דֶּרֶךְ
 שִׁבְעַת יָמִים וַיִּדְבֹּק אֹתוֹ בְּהַר הַגְּלָעָד׃ ודבר ית אחוהי עמיה. ורדף
 בתרוהי. מהלך שבעה יומין. ואדביק יתיה בטורא דגלעד; כד וַיָּבֹא אֱלֹהִים
 אֶל־לְבָן הָאֲרָמִי בַחֲלֹם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הַשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּדְבַר
 עִם־יַעֲקֹב מְטוֹב עַד־רֵעַ׃ ואתא מימר מן קדם יי. לות לבן ארמאה בחלמא
 דליליא. ואמר ליה. אסתמר לך. דלמא תמליל עם יעקב מטב עד ביש; כה וַיִּשָּׂג
 לְבָן אֶת־יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב תִּקַּע אֶת־אָהָלוֹ בְּהַר וּלְבָן תִּקַּע אֶת־
 אָחִיו בְּהַר הַגְּלָעָד׃ ואדביק לבן ית יעקב. ויעקב. פרס ית משפניה בטורא.
 ולבן. אשרי ית אחוהי בטורא דגלעד; כו וַיֹּאמֶר לְבָן לְיַעֲקֹב מָה עָשִׂיתָ
 וַתִּגְנֹב אֶת־לִבִּי וַתִּנְהַג אֶת־בְּנֹתַי כַּשְּׁבִיּוֹת חָרָב׃ ואמר לבן
 ליעקב. מא עבדתא. וכסיתא מני. ודברת ית בנותי. כשבית חרב; כז לָמָּה
 נִחַבְתָּ לְבָרַח וַתִּגְנֹב אֹתִי וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וַאֲשַׁלְּחֶךָ בְּשִׁמְחָה
 וּבְשָׂרִים בְּתָף וּבְכַנּוּר׃ למא טמרתא (ס"א אטמרתא) למיזל. וכסיתא מני. ולא
 חויית לי. ושלחך פון. בחדוא ובתשבחון בתופין ובכנרין; כח וְלֹא נִטְשָׁתָנִי
 לְנִשְׁק לְבָנִי וּלְבִנְתֵי עֵתָה הַסְּפַלְתָּ עִשׂוֹ׃ ולא שבקתני. לנשא לבני
 ולבנותי. כען אספילתא למעבד;

כט יש-לאֵל יָדֵי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רַע וְאֱלֹהֵי אֲבִיכֶם אָמַשׁ | אָמַר
 אֵלַי לֵאמֹר הַשְּׁמַר לְךָ מִדַּבֵּר עִם-יַעֲקֹב מְטוֹב עַד-רַע: אֵת חֵילָא
 בְּיָדֵי. לְמַעַבְדַּ עִמָּכֹן בִּישָׂא. וְאֱלֹהָא דְאַבוּכֹן. בְּרַמְשָׂא אָמַר לִי לְמִימַר. אֶסְתַּמַּר לְךָ.
 מְלַמְלָלָא עִם יַעֲקֹב מְטוֹב עַד בִּישׁ; ל וְעַתָּה הֲלֹךְ הַלְכַת פִּי-נִכְסוּף
 נִכְסַפְתָּה לְבֵית אָבִיךָ לָמָּה גְּנַבְתָּ אֶת-אֱלֹהֵי: וּכְעַן מִיזַל אֲזַלְתָּא. אָרִי
 חֲמִידָא חֲמִידָא לְבֵית אָבוּךָ. לָמָּה נְסִיבְתָא יָת דְּחַלְתִּי; לֹא וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר
 לְלִבִּן כִּי יֵרְאֵתִי כִּי אֲמַרְתִּי פֶן-תִּגְזַל אֶת-בְּנוֹתַיךָ מֵעַמִּי: וְאֵתִיב
 יַעֲקֹב וַאֲמַר לְלִבִּן. אָרִי דְּחִילִית. אָרִי אֲמַרְתִּי. דְּלָמָּה תִּינוֹס יָת בְּנִתְךָ מִנִּי; לֹב עִם
 אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת-אֱלֹהֶיךָ לֹא יַחֲיֶה נֶגְדַּ אַחִינוּ הַכֹּר-לְךָ מָה
 עֲמַדִּי וְקַח-לְךָ וְלֹא-יֵדַע יַעֲקֹב כִּי רָחַל גְּנַבְתָּם: אֲתֵר. דְּתִשְׁכַּח יָת
 דְּחַלְתְּךָ לֹא יִתְקַיֵּים. קְדָם אַחְנָא אֶשְׁתַּמּוּדַע לְךָ. מָה דְּעַמִּי וְסַב לְךָ. וְלֹא יֵדַע יַעֲקֹב.
 אָרִי רָחַל נְסִיבְתָנוּן; לֹב וַיֵּבֵא לִבָּן בְּאֶהֱל-יַעֲקֹב | וּבְאֶהֱל לֵאָה וּבְאֶהֱל
 שְׁתֵּי הָאֵמָהֶת וְלֹא מְצָא וַיֵּצֵא מֵאֶהֱל לֵאָה וַיֵּבֵא בְּאֶהֱל רָחֵל:
 וְעַל לִבָּן. בְּמִשְׁכַּנָּא דִּיעֲקֹב וּבְמִשְׁכַּנָּא דֵּלֵאָה. וּבְמִשְׁכַּנָּא. דְּתִרְתִּין לְחִינְתָא וְלֹא
 אֶשְׁכַּח. וּנְפַק מִמִּשְׁכַּנָּא דֵּלֵאָה. וְעַל בְּמִשְׁכַּנָּא דְּרָחֵל; לֹב וְרָחֵל לְקַחְתָּ אֶת-
 הַתְּרַפִּים וְתִשְׁמֵם בְּכַר הַגְּמֵל וְתִשָּׁב עֲלֵיהֶם וַיִּמְשֹׁשׁ לִבָּן
 אֶת-כָּל-הָאֶהֱל וְלֹא מְצָא: וְרָחַל נְסִיבְתָ יָת צִלְמַנְיָא. וְשׁוּיָאֲתָנוּן. בְּעֵבִיטָא
 דְּגַמְלָא וַיִּתִּיבַת עֲלֵיהוֹן. וּמִשִּׁישׁ לִבָּן. יָת כָּל מִשְׁכַּנָּא וְלֹא אֶשְׁכַּח; לֹב וְתֹאמַר
 אֶל-אֲבִיָּה אֶל-יַחַר בְּעֵינֵי אֲדָנִי כִּי לֹא אוֹכַל לְקוֹם מִפְּנֵיךָ
 כִּי-דָרְךָ נָשִׁים לִי וַיַּחֲפֹשׂ וְלֹא מְצָא אֶת-הַתְּרַפִּים: וְאִמְרַת לְאֲבוּהָא.
 לֹא יִתְקַף בְּעֵינֵי רַבּוּנִי. אָרִי לֹא אֶפּוֹל לְמַקָּם מִן קְדָמְךָ. אָרִי אוֹרַח נָשִׁין לִי. וּבִלְשָׁ
 וְלֹא אֶשְׁכַּח יָת צִלְמַנְיָא; לֹב וַיַּחַר לִיעֲקֹב וַיִּרְבַּ בְּלִבָּן וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר
 לְלִבָּן מַה-פְּשָׁעִי מַה חֲטָאתִי כִּי דִלְקַתְּ אַחֲרַי: וְתַקִּיף לִיעֲקֹב וַיֵּצֵא
 עִם לִבָּן. וְאֵתִיב יַעֲקֹב וַאֲמַר לְלִבָּן. מָה חוֹבִי מָה סוֹרְחָנִי. אָרִי רְדַפְתָּא בְּתַרְנִי
 לֹב כִּי-מִשְׁשַׁתְּ אֶת-כָּל-כָּלִי מַה-מְצָאתָ מִכָּל כָּלִי-בֵיתְךָ שִׁים כֹּה
 נֶגְדַּ אַחִי וְאַחֶיךָ וַיּוֹכִיחוּ בֵּין שְׁנַיְנוּ: אָרִי מִשִּׁישְׁתָּא יָת כָּל מִנִּי. מָה
 אֶשְׁכַּחְתָּא מִכָּל מִנִּי בֵיתְךָ. שׁוּ הֵכָא. קְדָם אַחִי וְאַחְדָּ. וַיּוֹכְחוּן בֵּין תְּרוּנָא;

לח זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי
 צאנך לא אכלתי: דגן עשרין שנין אנא עמך. רחלך ועוד לא אתכלו. ודכרי
 ענך לא אכלתי; טל טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי
 תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה: דתבירא לא איתיתי לך. דהות
 שגיא ממנינא מני את בעי לה. נטרית ביממא. ונטרית בליליא; מ הייתי ביום
 אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתתי מעיני: הויתי ביממא. אכלני
 שרפא וגלידא נחת עלי בליליא. ונדת שנתתי מעיני; מא זה לי עשרים שנה
 בביתך עבדתך ארבע עשרה שנה בשתי בנתך ושש שנים
 בצאנך ותחלף את משפרכי עשרת מנים: דגן לי. עשרין שנין
 בביתך. פלחך. ארבע עשרי שנין בתרתין בנתך. ושית שנין בענך. ואשניתא ית
 אגרי עשר זמנין; מב לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה
 לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים
 ויזכח אמש: אלו לא פון. אלהיה דאבא אלהיה דאברהם. ודחיל ליה יצחק
 הוה בסעדי. ארי כעז ריקן שלחתני. ית עמלי. וית לאות ידי. גלי קדם יי ואוכח

ברמשא;

(שביעי) מג ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנתי והבנים בני
 והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנתי מה אעשה
 לאלה היום או לבניהן אשר ילדו: ואתיב לבן ואמר ליעקב. בנתא
 בנתי. ובניא בני וענא עני. וכל. דאת חזי דילי הוא. ולבנתי. מא אעביד לאלין יומא
 דין. או לבניהון דילידא; מד ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה
 לעד ביני ובינך: וכעז. איתא. נגזר קיים אנא ואת. ויהי לסהיד בינא ובינך;
 מה ויקח יעקב אבן וירימה מצבה: ונסיב יעקב אבנא. וזקפה קמא;
 מז ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל
 ויאכלו שם על הגל: ואמר יעקב לאחוזי לקוטו אבנין. ונסיבו אבנין ועבדו
 דגורא. ואכלו תמן על דגורא; מז ויקרא לו לבן יגר שהדוּתא ויעקב
 קרא לו גלעד: וקרא ליה לבן. יגר שהדוּתא. ויעקב. קרא ליה גלעד;

מַח וַיֹּאמֶר לְבֶן הַגֵּל הַזֶּה עַד בֵּינִי וּבֵינְךָ הַיּוֹם עַל-כֵּן קָרָא שְׁמוֹ
 גְּלַעַד: וַאֲמַר לְבֶן דְּגוֹרָא הַדִּין סְהִיד. בֵּינָא וּבֵינְךָ יוֹמָא דִּין. עַל כֵּן קָרָא שְׁמִיה
 גְּלַעַד; מַט וְהַמְצִיפָה אֲשֶׁר אָמַר יִצְרָךְ יְהוָה בֵּינִי וּבֵינְךָ כִּי נִסְתָּר
 אִישׁ מֵרַע הוּא: וְסִכּוּתָא דְאָמַר. יִיסַד מִימְרָא דִּי בֵּינָא וּבֵינְךָ. אֲרִי נְתַפְסִי גְבַר
 מִחֲבַרְיָה; נ אִם-תִּעְנֶנָּה אֶת-בְּנֹתַי וְאִם-תִּקַּח נָשִׁים עַל-בְּנֹתַי אֵין
 אִישׁ עִמָּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים עַד בֵּינִי וּבֵינְךָ: אִם תִּעְנֵי יַת בְּנֹתַי. וְאִם תִּסַּב
 נָשִׁין עַל בְּנֹתַי. לִית אָנֹכְךָ עִמָּנָא. חֲזִי. מִימְרָא דִּי סְהִיד בֵּינָא וּבֵינְךָ; נא וַיֹּאמֶר לְבֶן
 לְיַעֲקֹב הַנֶּה | הַגֵּל הַזֶּה וְהַנֶּה הַמְצִיבָה אֲשֶׁר יָרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ:
 וַאֲמַר לְבֶן לְיַעֲקֹב. הָא דְגוֹרָא הַדִּין. וְהָא קָמְתָא. דְאֲרִימִית בֵּינָא וּבֵינְךָ; נב עַד הַגֵּל
 הַזֶּה וְעַד הַמְצִיבָה אִם-אֲנִי לֹא-אֶעְבֵּר אֵלֶיךָ אֶת-הַגֵּל הַזֶּה
 וְאִם-אַתָּה לֹא-תֵעָבֵר אֵלַי אֶת-הַגֵּל הַזֶּה וְאֶת-הַמְצִיבָה הַזֹּאת
 לְרַעָה: סְהִיד דְגוֹרָא הַדִּין. וְסְהִידָא קָמְתָא. אִם אָנָּא. לֹא אֶעְבֵּר לוֹתְךָ יַת דְגוֹרָא
 הַדִּין. וְאִם אַתָּה. לֹא תֵעָבֵר לוֹתִי. יַת דְגוֹרָא הַדִּין. וְיַת קָמְתָא הַדָּא לְבִישׁוּ; נג אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי נְחֹר יִשְׁפְּטוּ בֵּינֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְיָהֶם וַיִּשְׁבַּע יַעֲקֹב
 בְּפָחַד אָבִיו יִצְחָק: אֱלֹהֵיהֶם דְאַבְרָהָם. וְאֱלֹהֵיהֶם דְנְחֹר יִדְנִנוּ בֵּינָנָא. אֱלֹהָא
 דְאָבִיחוּן. וְקִיִּים יַעֲקֹב. בְּדַחִיל לִיה אָבִיחֵי יִצְחָק; נד וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב זֶבַח בְּהָר
 וַיִּקְרָא לְאָחִיו לֶאֱכֹל-לֶחֶם וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַיְלִינוּ בְּהָר: וּנְכַס יַעֲקֹב
 נְכַסְתָּא בְּטוֹרָא. וְקָרָא לְאָחוּהֵי לְמִיכַל לַחְמָא. וְאָכְלוּ לַחְמָא. וּבְתוֹ בְּטוֹרָא;

(מפטיר) לב א וַיִּשְׁכֹּם לְבֶן בְּפֹקֵר וַיִּנְשָׁק לְבָנָיו וְלַבְנוֹתָיו וַיְבָרֶךְ
 אֹתָהֶם וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְבֶן לְמַקְמוֹ: וְאֶקְדִּים לְבֶן בְּצַפְרָא. וְנָשִׁיק לְבִנְוֵיהֵי.
 וְלַבְנֹתֵיהֵי וּבְרִיד יִתְחַזֵּן. וְאֶזֶל. וְתַב לְבֶן לְאֶתְרֵיהֵי; ב וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ
 וַיִּפְגְּעוּ-בּוּ מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיַּעֲקֹב אֶזֶל לְאֹרְחֵיהֵי. וְעָרְעוּ בֵּיה מִלְּאֲכֵי דִינֵי;
 ג וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאִם מַחְנֶה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם-
 הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵיִם: וַאֲמַר יַעֲקֹב כִּד חֲזַנּוּן. מִשְׁרֵי מִן קָדַם יֵי דָא. וְקָרָא;

שְׁמִיה דְאֶתְרָא הַהוּא מַחְנֵיִם; פ